738/05

Den 7. december 2005 blev i sag nr. 66.496:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sit fagforbund har kollektiv heltidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skadeanmeldelse modtaget i det indklagede selskab den 29/3 2004 anmeldte, at han den 3/6 1999 i forbindelse med ridning på en hest fik smerter i ryg og lænd.

Ved skrivelse af 31/3 2004 anmodede det indklagede selskab om yderligere oplysninger i sagen, idet det samtidig blev tilkendegivet, at kravet kunne være forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Selskabet indhentede herefter sagens lægelige oplysninger. Af de lægelige akter fremgår, at klageren ved en CT-scanning i august 1999 fik konstateret en venstresidig prolaps, hvorefter han blev indstillet til operation. Operationen blev gennemført den 10/2 2000, og klageren var til kontrol på hospitalet den 11/5 2000. Henholdsvis 10/5 2001 og 6/5 2002 var klageren igen til kontrol på hospitalet, uden at det gav anledning til yderli-

gere behandlingstiltag, dog blev klageren ved kontrollen den 10/5 2001 henvist til fysioterapi til instruktion i dagligt træningsprogram.

Af speciallægeerklæring dateret 27/7 2004 fra ortopædkirurgisk overlæge F.F.N. fremgår:

> "Samtlige patientens symptomer kan relateres til skadestidspunktet. Der har i forløbet frem til operationen formentlig været tale om et tryk på centrale nerverødder i spinalkanalen, som en kombination af stenose og prolaps og patientens påvirkning af det sensoriske system, svarende til L5- og S1-rødderne på venstre side med referred pain til balderegionen, motoriske gener med diffus muskelatrofi samt påvirket proprioception, må være udtryk for irreversible nerveskader af de pågældende nervebaner. Tilstanden har været stationær siden operationen i februar 2000. Patienten træner i øvrigt og har forsøgt at kompensere ved optræning af andre muskelgrupper."

Efter modtagelsen af de lægelige akter meddelte selskabet ved skrivelse af 15/7 2004 afslag på dækning med henvisning til, at kravet var forældet.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning. Klageren har i skrivelse af 5/6 2005 til nævnet anført:

> "Jeg er uenig med ALKA i deres opfattelse af hvorvidt kravet er forældet. Det er først i 2004, at det går op for mig, at jeg har pådraget mig en varig skade, og at jeg ikke kan forvente fuld restitution. Dette havde jeg i henhold til oplysninger, jeg havde fået af lægerne på O. Sygehus efter operationen i 2000 forventet og tålmodigt ventet på og trænet for at opnå. De fortalte mig, at nerverne var beskadiget, men at de kunne vokse ud om end dette gik langsomt, og at jeg måtte berede mig med tålmodighed. Det har jeg gjort, men må i 2004 se i øjnene, at der nu ikke kan forventes yderligere forbedring. Kravets forfald og min bekendthed med det, må altså dateres til foråret 2004. Jeg forstår simpelthen ikke afvisningen med henvisning til forældelse.
>
> Jeg mener således, at forsikringsselskabets fortolkning er meget restriktiv og at usikkerheden med fastsættelsen af forfaldsdatoen og de deraf følgende forældelses-

reglerne betyder, at forsikringsselskabets afvisning af mit krav ikke er hverken rigtig eller rimelig."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 27/5 2005 til nævnet med henvisning til de lægelige akter i sagen anført:

"Således må klagers tilstand anses stationær i 2000, hvorfor sagen er forældet ved udgangen af 2002, og derved for sent anmeldt til ALKA forsikring i henhold til Forsikringsaftalelovens bestemmelser, da klager først rettede henvendelser til selskabet ved anmeldelsen modtaget i ALKA forsikring i marts 2004."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at klageren efter kontrolbesøget den 10/5 2001, hvor han blev anbefalet dagligt træningsprogram, har haft grund til at tro, at ulykken i 1999 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 forud for anmeldelsen til selskabet i 2004. Nævnet finder på den baggrund ikke anledning til at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson